

32002L0067

19.7.2002

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 191/20

DYREKTYWA KOMISJI 2002/67/WE**z dnia 18 lipca 2002 r.****w sprawie etykietowania środków spożywczych zawierających chininę oraz środków spożywczych zawierających kofeinę****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych ⁽¹⁾, zmienioną dyrektywą Komisji 2001/101/WE ⁽²⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 2 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Chinina i kofeina są stosowane w produkcji lub w przygotowaniu niektórych środków spożywczych albo jako środek aromatyzujący, albo, w przypadku kofeiny, jako jeden ze składników. Jest mało prawdopodobne, aby dla większości konsumentów spożycie tych substancji w umiarkowanych ilościach stwarzało jakiegokolwiek zagrożenie dla zdrowia.
- (2) Zgodnie z konkluzjami Komitetu Naukowego ds. Żywności z punktu widzenia toksykologii nie ma jakichkolwiek przeciwwskazań odnośnie do dalszego stosowania chininy, przy założeniu pewnego maksymalnego poziomu jej zawartości do produkcji napojów gorzkich. Jednakże spożywanie chininy może być przeciwwskazane dla niektórych osób ze względów medycznych lub z uwagi na nadmierną wrażliwość na tę substancję.
- (3) W przypadku kofeiny Komitet Naukowy ds. Żywności w swojej opinii z dnia 21 stycznia 1999 r. dotyczącej kofeiny oraz innych substancji używanych jako składniki tzw. „napojów energetyzujących” stwierdził, iż w odniesieniu do osób dorosłych, z wyjątkiem kobiet ciężarnych, udział „napojów energetyzujących” w całkowitym spożyciu kofeiny nie wydaje się stanowić powodu do obaw, zakładając zastąpienie „napojami energetyzującymi” innych źródeł kofeiny. Jednakże w odniesieniu do dzieci zwiększenie dziennej dawki kofeiny do pewnego poziomu spożycia dziennie może prowadzić do czasowych zmian w zachowaniu, takich jak zwiększona pobudliwość, skłonność do irytacji, nerwowość lub niepokój. Ponadto w odniesieniu do kobiet ciężarnych Komitet wyraził pogląd, iż umiarkowane dawki kofeiny są wskazane.
- (4) Powyższe ustalenia uzasadniają konieczność zapewnienia etykietowania, które daje konsumentowi jasną informację odnośnie do obecności chininy lub kofeiny, lub ich braku w środkach spożywczych, a w przypadku kofeiny odpowiednie ostrzeżenie i wskazanie ilości kofeiny w napojach, które zazwyczaj nie zawierają kofeiny, jeśli przekracza ona pewien określony poziom.
- (5) Dyrektywa 2000/13/WE nie przewiduje obowiązkowego i szczegółowego wymieniania środków aromatyzujących

w wykazach składników. Chinina lub kofeina, wykorzystywane jako środki aromatyzujące, nie muszą w rezultacie być umieszczone z nazwy w wykazie składników. Co więcej, nawet w przypadku gdy kofeina jako taka jest wymieniona w wykazie składników, nie istnieje wymóg informowania, czy poziom jej zawartości jest wysoki.

- (6) Niektóre Państwa Członkowskie wprowadziły ustawodawstwo krajowe przewidujące obowiązek zaznaczania obecności chininy i/lub kofeiny na etykietach środków spożywczych zawierających te substancje, a w niektórych przypadkach również obowiązek podawania ilości zawartej kofeiny wraz z ostrzeżeniem. Istnienie i stosowanie innego ustawodawstwa krajowego stwarza określone problemy techniczne dla handlu wewnątrzspółnotowego danymi środkami spożywczymi.
- (7) Dlatego w celu dostarczenia właściwych informacji wszystkim konsumentom w całej Wspólnocie oraz ułatwienia swobodnego przepływu produktów, o których mowa, istnieje konieczność wprowadzenia zharmonizowanych przepisów odnoszących się do środków spożywczych zawierających chininę oraz środków spożywczych zawierających kofeinę. Przepisy te muszą przewidywać konieczność obowiązkowego umieszczania na etykiecie danych szczegółowych, oprócz tych wymienionych w dyrektywie 2000/13/WE.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 6 ust. 6 akapit drugi tiret trzecie dyrektywy 2000/13/WE chinina i/lub kofeina wykorzystywane jako środki aromatyzujące w produkcji lub przygotowaniu środków spożywczych muszą być wymienione z nazwy w wykazie składników określonym w art. 3 ust. 1 i 2 dyrektywy 2000/13/WE, w pierwszym rzędzie po określeniu „środek aromatyzujący”.

Artykuł 2

1. W przypadku gdy napój przeznaczony do spożycia w stanie niezmodyfikowanym lub po przetworzeniu skoncentrowanego lub suchego produktu zawiera kofeinę, niezależnie od jej źródła, w proporcji przewyższającej 150 mg/l, na etykiecie musi widnieć informacja „o wysokiej zawartości kofeiny”, przy czym musi ona znajdować się w tym samym polu widzenia co nazwa, pod którą sprzedawany jest dany produkt.

⁽¹⁾ Dz.U. L 109 z 6.5.2000, str. 29.⁽²⁾ Dz.U. L 310 z 28.11.2001, str. 19.

Po wymienionej informacji w nawiasach i zgodnie z przepisami art. 13 ust. 2 dyrektywy 2000/13/WE umieszcza się informację dotyczącą zawartości kofeiny wyrażonej w mg na 100 ml (mg/100 ml).

2. Ustęp 1 nie stosuje się w odniesieniu do napojów bazujących na kawie, herbacie lub ekstrakcie kawy lub herbaty, w przypadku gdy nazwa, pod którą sprzedawany jest dany produkt, zawiera określenie „kawa” lub „herbata”.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie dopuszczają do handlu produkty, które są zgodne z wymogami określonymi w niniejszej dyrektywie, z dniem 1 lipca 2003 r.

2. Państwa Członkowskie zabraniają handlu produktami, które nie są zgodne z wymogami określonymi w niniejszej dyrektywie, z dniem 1 lipca 2004 r.

Jednakże produkty, które nie są zgodne z dyrektywą i które zostały etykietowane przed dniem 1 lipca 2004 r., zatwierdza się do momentu wyczerpania zapasów.

Artykuł 4

Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 30 czerwca 2003 r. i niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 lipca 2002 r.

W imieniu Komisji

David BYRNE

Członek Komisji